

[Skatteministeren]

For de fuldtidsbeskæftigede er den disponible fremgang i realindkomst af en ekstra krone 4-6 gange større med regeringens forslag, end hvis vi i stedet satte momsen ned. Selv for personer med forholdsvis lave indkomster ville der ikke være nævneværdige incitamenter til at yde en ekstra indsats, hvis vi valgte at sænke momsen.

Det må i den forbindelse heller ikke glemmes, at forhøjelsen af 3 pct.-fradraget, som især kommer de laveste indkomster til gode, indebærer en samlet skattelettelse på 2½ mia. kr. For lavtlønnede giver det samme økonomiske fordel som en momsnedsettelse på 1½ procentpoint.

Så er jeg fremme ved fjerde grund til ikke at tage fat netop på momsen. Det at bruge pengene til en sænkning af momsen ville ikke give den stærkt tiltrængte forenkling af vores skattesystem, som netop en afskaffelse af 6 pct.-skatten er udtryk for. Det er da langt bedre at bruge pengene til at lave en forenkling af indkomstskattesystemet end til at lave en stort set virningsløs sænkning af en moms, der rent administrativt kører forholdsvis enkelt.

Endelig for det femte: Det er også nødvendigt at se 6 pct.-skatteforslaget i sammenhæng med finansieringselementerne. Vi benytter jo elementer, som især de højere indkomster har anvendt. Det ville være særdeles betænkeligt at benytte dette provenu til en generel moms-sænkning. Det er en vigtig del af balancen i regeringens forslag, at vi kan give marginalskatteletterelser til de mellem- og højindkomster, som ikke benytter sig af de pågældende regler, ved netop at ramme personer i samme indkomstkategori, der benytter sig af disse elementer.

Der ligger altså en meget bevidst strategi bag udformningen af regeringens forslag, en strategi, der siger, at højest prioritet har det at lette skatten på arbejde og opsparing, og i næste fase er det så aktuelt at diskutere bl.a. afgifterne.

Regeringen foreslår ud over lettelse af den personlige marginalsat en sænkning af virksomhedsskatten fra 50 pct. til 40 pct., sådan at selvstændige erhvervsdrivende i virksomheds-skatteordningen igen bliver beskattet med samme skattesats som selskaber.

Endelig foreslår regeringen, at dobbeltbeskatningen af aktieudbytter bliver ophævet, sådan som det blev aftalt i skattereformaftalen fra 1985. Forslaget indebærer, at den eksisterende

godtgørelsesordning for aktieudbytter bliver afskaffet. I stedet skal personer betale en endelig skat på 25 pct. af udbytter på under 30.000 kr.; udbytter, der overstiger 30.000 kr., skal selvangives og beskattes med 40 pct. i alt. Det er et forslag, som indebærer en meget betydelig administrativ lettelse. Ud af 670.000 modtagere af aktieudbytte kan de 665.000 efter dette forslag fremover slippe for at selvangive udbyttet, simpelt hen fordi udbytteskatten bliver endelig.

Lettelsen af marginalsatten er i lovforslagene finansieret krone for krone. 6 pct.-pakken giver ikke - det erkender regeringen - nogen nævneværdig sænkning af det samlede skatetryk, for en sådan sænkning kan kun ske ved offentlige besparelser. Der er besparelser i finansieringspakken, men de udgør kun cirka 12½ pct. af pakkens finansiering; resten er skatteomlægning.

Der er tre grunde til, at regeringen griber sagen an på netop denne måde. For det første ville det ikke være politisk realistisk at finansiere en fjernelse af 6 pct.-skatten alene ved offentlige besparelser. 6 pct.-skatten er omfattet af skattereformen, og bl.a. Socialdemokratiet har på forhånd sagt nej til at spare de 6½ mia. kr., som det koster at fjerne denne skat. Et forslag om at finansiere en ophævelse af 6 pct.-skatten alene ved besparelser ville derfor kun være ren demonstrationspolitik uden nogen som helst chance for at give resultat. En sådan fremgangsmåde ønsker regeringen selvsagt ikke at benytte.

For det andet ville det efter regeringens opfattelse heller ikke hænge sammen fordelingsmæssigt, hvis lavere skat til mellemindkomster og højere indkomster alene skulle finansieres ved besparelser på f.eks. overførselsindkomster.

For det tredje har regeringen valgt en prioritering af den omfattende tilpasning af skatter og afgifter til EF's indre marked. Regeringen har valgt at prioritere fjernelsen af 6 pct.-skatten højest, fordi det giver størst effekt for pengene at fjerne netop denne skat.

I en senere fase vil det være naturligt at arbejde videre med at sænke f.eks. 22 pct.-skatten, som betales af alle med indkomster over personfradraget. I denne fase kan der også blive tale om en sænkning af visse afgifter. I den sammenhæng kan offentlige besparelser være velbegrundede, bl.a. fordi lavere afgifter og en